

Underbilag til bilag 10.

Ekstraktafskrift af Industrirådets skrivelse af 16. oktober 1968 til folketingets udvalg vedrørende den midlertidige prislovgivning (lovforslag nr. 15 og 16).

Den hidtil gældende midlertidige lov har medført en for en midlertidig lov utilsigtet strukturændring i prisfastsættelsen. Mange virksomheder har følt sig tvunget til at forlade de vejledende priser og i stedet opkræve rene nettopriser. På dagligvareområdet, hvor der er lave nominelle bruttoavancer (og omkostninger) har monopoltilsynet dog i vidt omfang givet dispensation til forhøjelse af de vejledende priser, mens dette sjældent har været tilfældet, hvor det drejer sig om varige goder, hvor forhandlerens omkostninger (og dermed bruttoavancer) er nominelt væsentligt højere.

Der har derfor været et uheldigt incitament for forhandlerne til at fremme afsætningen af varer (ofte udenlandske), for hvilke der ikke er fastsat vejledende priser, på bekostning af de varer, for hvilke anvendelse af vejledende priser er nødvendig, bl. a. i tilknytning til landsomfattende an-

noncekampagner. Da det yderligere er Industriraadets erfaring, at vejledende priser på vigtige områder inden for varige goder indebærer lavere bruttoavancer, end forhandlerne selv fastsætter for tilsvarende varer, vil man forstå, at en tendens væk fra varer med vejledende priser samtidig betyder en tendens til større samlede bruttoavancer i forhandlerleddet.

Industriraadet vil finde det helt nødvendigt, at der fra 1. november sikres anvendelsen af de vejledende priser en beskyttelse på de brancheområder, hvor de vejledende priser indebærer en lavere bruttoavance, end der af forhandlerne selv fastsættes for tilsvarende varer. Dette kan kun ske, hvis der i disse tilfælde tillades (dispensation efter avancementstoploven) samme *procentvise* forhøjelse af den vejledende pris, som finder sted i salgsprisen til forhandleren.